

TAKAISIN

Carelia-salissa kuultiin viiden tähden orkestrointi

Stellan ja Joensuun kaupunginorkesterin yhteistyö oli sujuvaa. Kuva: Mikko Makkonen

Joensuun kaupungin-orkesteri & Stella Kapellimestarina Krzysztof Dobosiewicz.
Carelia-salissa 23. toukokuuta

Pohjois-Karjalassa osataan musiikin monimuotoinen yhdistäminen. Ensin Nightwish teki levyn Lontoossa sinfoniaorkesterin kanssa, nyt Stella tähdittää Joensuun kaupunginorkesteria ennakkoluulottomassa yhteiskonsertissa.

Konsertin alkua odotellessa, leviää loppuunmyytyyn Carelia-saliin savukoneen tunnistettava tuoksu. Taaempaa kuuluu nuoren neidon herrtaisen hieno epäily savun käyttötarkoituksesta: sitä käytetään, ettei laulajan tarvitse nähdä yleisöä ja näin ollen niin paljon jännittää.

Tälläkin hetkellä Suomen virallisella albumilistalla viidentenä viihtyvä Stella aloitti vanhemmalla tuotannollaan. Aloitusbiisinä hehkui Sädepeili, tämän jälkeen kuultiin väkevästi soljuva Veri. Uusimman levyn Korkokengät toimi mukavasti, mutta Kaksikko saattoi silti kohota ensimmäisen puolen parhaaksi kokonaisuudeksi. Väliajan jälkeen kuultiin Idolsistakin tuttu hitti Piste. Se herätti suurimmassa osaa yleisöä valtavaa intoa. Hyvä niinkin, mutta samaa intoa toivoisi jatkossa myös Stellan uusille biiseille, jotka miltei järjestään tuntuivat vanhoja paremmilta.

Krzysztof Dobosiewiczin orkesterisovitukset osoittivat alusta pitäen kekseliästä ja keskittynyttä ideointia ja sen ammattitaitoista toteutusta. Jousia ja puhaltimia käytettiin tasapainoisesti, lyömäsoittimia tehokkaasti. Orkestroinnit olivat luontevia, mutta eivät silti ennalta arvattavia.

Carelia-Sali on akustiikaltaan tällaisella kokoonpanolla hankala. Ei siis mitenkään yllättävää, että rauhallisimmat kappaleet kuulostivat salissa parhailta. Varsinkin konsertin alkupuolella äänimaailma vaikutti tukkoiselta, ja esimerkiksi hienon englannintorvisoolon säveliä joutui paikoin arvailemaan.

Oma lukunsa oli rumpujen virvelisoundi, jota voisi helposti kuvailla painokelvottomilla sanoilla. Mutta ei siinä mitään; varmasti kaikki voitava oli tehty äänentoiston hyväksi.

Puitten sylissä oli erityisen vaikuttava esitys, eikä vähiten odottavatunnelmaisen orkesterisovituksen vuoksi. Rauhoitettu toi Marja Kiiskilän laulajantaidot ansaitusti esille ja hieno sävellys oli muutenkin illan parhaita. Samaisessa kappaleessa Stellan biisinikkarina toimiva Janne Sivonen tuotti yksinkertaisesti sormia napsuttelemalla konsertin ehkä tehokkaimman efektiin.